

[Elgaard.]

strofal arbejdsløshed. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. H. C. Hansen, hvordan han vil betegne situationen i 30'erne, og om han også vil kalde det fuld beskæftigelse, hvis denne regering når ned på de samme tal som i 1949. Man kan udmærket bruge beskæftigelsesspørgsmålet i sin agitation, og der har også været tider nok i dansk politik, hvor det har været meget berettiget at lægge dette til grund i sin bedømmelse, men som det er nu, er der ingen baggrund for at bruge beskæftigelsesspørgsmålet til at agitere mod den siddende regering. Jeg ser helt bort fra, at det tidspunkt, den nuværende regerings tal er opgjort for, har været beskæftigelsesmæssigt vanskeligere end i 1949, da man som sagt endnu ikke havde devalueret, og at antallet af arbejdsløshedsforsikrede arbejdere i de sidste 3 år er forøget med ca. 40 000, hvilket jo vil sige, at det af dette forøgede antal arbejdere under den nuværende ledelse af Danmarks forhold er lykkedes at opsure de 35 000. Jeg synes i virkeligheden, at sandheden tro burde alle i denne sal erkende, at når vi har kunnet komme igennem på denne måde og med så ringe forskydning vedrørende beskæftigelsen, idet der altså ikke er nedgang i tallet på beskæftigede arbejdere, men en opgang, så er der ikke nogen baggrund for at mene, at den nuværende regering på dette felt har røgtet sin opgave dårligt. Forhåbentlig vil de resterende arbejdsløse også kunne få beskæftigelse og en varigere beskæftigelse, end en inflations- og restriktionspræget socialdemokratisk politik kan garantere.

Må jeg i denne forbindelse erindre om, at denne regering allerede nu til imødegåelse af eventuel sæsonledighed til vinter har frigivet beskæftigelsesarbejder for ca. 200 mill. kr.

Det vanskelige punkt med hensyn til beskæftigelsen er, at omtrent 50 pct. af arbejdsløsheden udgøres af arbejdsløse arbejdsmænd. Mange af disse arbejdere kunne utvivlsomt få arbejde, hvis de blev omskølet. Der kan vel ikke være tvivl om, at der er adskillige fag, hvor arbejdsmænd ved en kort omskoling kunne udføre andet end det rene arbejdsmandsarbejde. I flere fag, bl. a. indenfor byggefagene, er der jo mangel på arbejdskraft, og det ved det ærede medlem hr. H. C. Hansen også. På et møde i Herlev fornylig, hvor det ærede

medlem talte, blev der nævnt et eksempel på, at et bestemt arbejde ikke kunne gøres færdig, fordi murerforbundets derværende afdeling blandt sine ca. 1 000 medlemmer kun havde een eneste mand ledig, og han var 71 år gammel. Det ville derfor være værdigere, hvis socialdemokratiet sammen med os andre ville sætte kræfterne ind på at medvirke til løsning af denne opgave i stedet for at spilde dem i en usaglig og negativ agitation.

Med denne gennemgang af et udpluk af de anker, man fra socialdemokratisk side fremsætter, har jeg også tangeret nogle af de mål, den nuværende regering ved sin tiltræden satte sig. Der er først og fremmest sat ind overfor den inflatoriske prisudvikling, betalingsbalancen og restriktionerne. De midler, regeringen har benyttet sig af, har dels været finanspolitiske, dels har man gennem øget liberalisering søgt at skabe konkurrence og prisfald. Resultatet af denne politik er, at betalingsbalancens underskud er ændret til et overskud, at prisudviklingen er bragt ind i et roligere leje, og at vi gennem en øget liberalisering har skaffet billigere varer til landet, end det ville være muligt under bundne forhold. Det gælder både forbrugsvarer og råvarer til de eksporterende erhverv, der er blevet bedre stillet i konkurrencemæssig henseende.

Liberaliseringsprocenten, som socialdemokratiet ikke har ønsket forhøjet, blev i 1951 sat op fra 50 til 65 og i indeværende år til 78, således at to trediedele af Danmarks import i dag er fri og kun godt en trediedel bundet. Det er dog et anseligt indhug, der på dette område er gjort i restriktionerne, og lad mig tilføje: med rationeringerne er det gået på samme måde. Vi har nu kun brændsels- og sukkerrationeringerne tilbage fra kristiden. Forhåbentlig vil også disse rationeringer kunne afskaffes indenfor en overskuelig fremtid.

Hvad betalingsbalancen angår, så er forholdet det, at det ærede medlem hr. Hans Hedtoft, der i sin regeringstid modtog ca. 1½ milliard kr. i Marshallhjælp, efterlod denne regering en valutagæld på 300 mill. kr. I dag har vi et valutatilgodehavende på ca. 125 mill. kr. samtidig med, at der årlig er afdraget betydelige beløb på den udenlandske statsgæld. Det er sket på trods af, at Marshallhjælpen i år kun har været på ca. 75 mill. kr., og at vort bytteforhold,